

Аналіз глобальних та регіональних тенденцій поширення корупції за Індексом сприйняття корупції

У статті здійснено комплексний аналіз глобальних та регіональних тенденцій поширення корупції на основі Індексу сприйняття корупції. Визначено місце корупції серед ключових глобальних проблем сучасності, що впливають на ефективність публічного управління, економічний розвиток та соціальну стабільність держав. Проведено порівняльний аналіз найбільш корумпованих країн світу, а також досліджено показники Індексу сприйняття корупції у країнах G20. Особливу увагу приділено виявленню регіональних особливостей динаміки корупції у країнах Європи, Азії, Африки, Латинської Америки та Карибського басейну, а також Океанії упродовж 2015–2025 рр. Встановлено наявність значної диференціації показників між регіонами та відсутність єдиної тенденції до зниження рівня корупції. Окремо проаналізовано динаміку Індексу сприйняття корупції в Україні за 2012–2025 рр., що засвідчує поступове зростання показника на тлі збереження системних проблем у сфері протидії корупції. Обґрунтовано, що корупція має стійкий глобальний характер, а її рівень значною мірою залежить від інституційної спроможності держав.

Ключові слова: корупція; Індекс сприйняття корупції; глобальні тенденції; регіональні особливості; антикорупційна політика; публічне управління; інституційна спроможність; країни G20; Україна; міжнародні порівняння.

Актуальність теми. У сучасних умовах глобалізації корупція залишається однією з ключових системних проблем, що негативно впливає на ефективність публічного управління, економічний розвиток та соціальну стабільність держав. Вона підриває довіру до державних інституцій, спотворює конкурентне середовище та створює загрози національній і міжнародній безпеці. Особливої актуальності набуває дослідження корупції у глобальному та регіональному вимірах, оскільки її рівень має виражено диференційований характер і залежить від інституційної спроможності держав. Важливим інструментом оцінювання цих процесів є Індекс сприйняття корупції, який є одним із найбільш поширених міжнародних індикаторів вимірювання корупції та дозволяє здійснювати порівняльний аналіз між країнами світу. З огляду на це, дослідження глобальних та регіональних тенденцій поширення корупції є важливим для формування ефективної антикорупційної політики, зокрема в контексті євроінтеграційних процесів України та необхідності підвищення рівня інституційної прозорості.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. В основу цієї статті покладено результати оцінювання рівня поширення корупції у глобальному та регіональному вимірах, що здійснюються міжнародними аналітичними організаціями та дослідницькими центрами. Ключовим інструментом аналізу є Індекс сприйняття корупції (Corruption Perceptions Index) [15], який формується міжнародною організацією Transparency International [1], Transparency International Ukraine [3] та дозволяє здійснювати порівняльну оцінку рівня корупції у публічному секторі різних країн світу в динаміці. Важливе значення для дослідження також мають міжнародні соціологічні та аналітичні дослідження, зокрема результати глобальних опитувань Ipsos («What Worries the World») [2], що дозволяють визначити місце корупції у системі сучасних глобальних викликів та оцінити рівень суспільної занепокоєності цією проблемою. Особливістю таких досліджень є їх орієнтація на порівняльний аналіз, динаміку змін показників та визначення ключових закономірностей розвитку корупційних процесів.

Метою статті є комплексний аналіз глобальних та регіональних тенденцій поширення корупції на основі Індексу сприйняття корупції, а також виявлення закономірностей її динаміки у різних регіонах світу та оцінка змін відповідних показників в Україні. Досягнення поставленої мети передбачає визначення місця корупції серед ключових глобальних проблем сучасності, проведення аналізу рівня корупції у найбільш корумпованих країнах світу та країнах G20, дослідження регіональних особливостей динаміки Індексу сприйняття корупції у країнах Європи, Азії, Африки, Латинської Америки та Океанії, а також оцінювання динаміки цього показника в Україні упродовж 2012–2025 рр.

Викладення основного матеріалу. Відслідковування динаміки сприйняття рівня корупції є важливим як у контексті формування національної антикорупційної політики, так і у сфері міжнародних відносин. Оцінка рівня корупції на основі Індексу сприйняття корупції дозволяє визначити ефективність реалізації антикорупційних заходів, а також оцінити рівень довіри до публічних інституцій у різних країнах світу. У межах дослідження передбачено вирішення таких завдань: по-перше, визначено місце корупції серед

глобальних проблем сучасності, що дозволяє оцінити її значущість у системі світових викликів. По-друге, здійснено аналіз найбільш корумпованих країн світу, а також проведено порівняльну оцінку Індексу сприйняття корупції у країнах G20, що дає можливість виявити глобальні закономірності поширення корупції. По-третє, проведено дослідження регіональних особливостей динаміки Індексу сприйняття корупції, зокрема в країнах Європи, Азії, Африки, Латинської Америки та Карибського басейну, а також у країнах Океанії за період 2015–2025 рр., що дозволяє встановити відмінності між регіонами світу. По-четверте, здійснено аналіз динаміки Індексу сприйняття корупції в Україні за період 2012–2025 рр., що дає змогу оцінити тенденції зміни рівня корупції та визначити особливості розвитку національної антикорупційної політики.

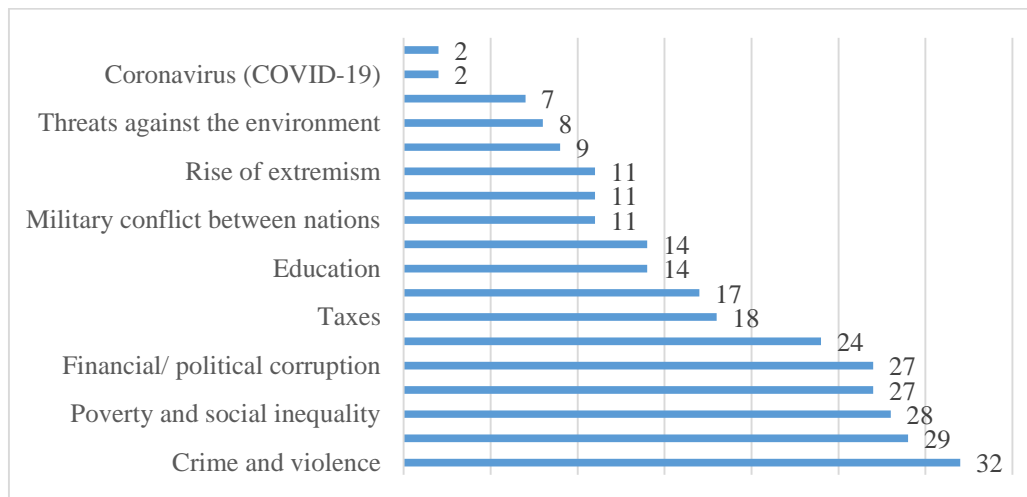

Рис. 1. Найважливіші проблеми, з якими стикається світ станом на січень 2026 р., % [2]

Аналіз даних на рисунку 1 свідчить, що максимальне значення показника найважливіших проблем, з якими стикається світ, – це злочинність та насильство, що становить понад 32 %, що вказує на зростання глобальної занепокоєності питаннями безпеки. До найбільш значущих проблем також належать інфляція – 29 %, бідність і соціальна нерівність – 28 %, безробіття – 27 % та фінансова / політична корупція – 27 %. Натомість мінімальні значення показників демонструють доступ до кредитів та наслідки пандемії COVID-19 по 2 %, що свідчить про зниження актуальності цих проблем у глобальному дискурсі. Низькі показники також характерні для підтримки соціальних програм – 7 % та екологічних загроз – 8 %.

Загалом діапазон значень становить від 2 до 32 %, тобто різниця становить близько 30 відсоткових пунктів, що відображає значну диференціацію пріоритетів глобальних викликів. Отримані результати підтверджують домінування соціально-економічних та безпекових проблем у сучасному світовому порядку, серед яких корупція посідає вагомe місце як один із ключових факторів дестабілізації суспільства.

На рисунку 2 відображено показники найбільш корумпованих країн світу у 2024 р., згідно з Індексом сприйняття корупції.

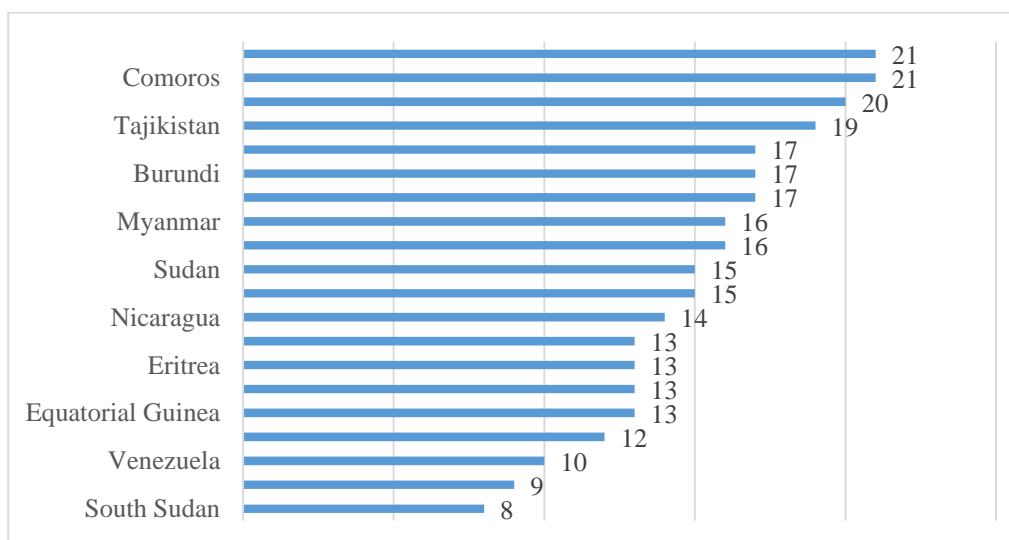

Рис. 2. Найбільш корумповані країни світу у 2024 р., згідно з Індексом сприйняття корупції [13]

Серед найбільш корумпованих країн світу у 2024 р., згідно з Індексом сприйняття корупції (рис. 2), мінімальне значення показника зафіксовано у Південному Судані – 8 балів, що свідчить про критично високий рівень корупції та низьку ефективність інституцій державного управління. Близькі до мінімальних значень показники демонструють Сомалі – 9 балів та Венесуела – 10 балів, що підтверджує наявність системних проблем у функціонуванні публічної влади. Водночас найвищі значення серед цієї групи спостерігаються у Зімбабве та Коморських Островів по 21 балу, однак навіть такі показники залишаються в межах низького рівня доброчесності.

На рисунку 3 представлено показники Індeksu сприйняття корупції в країнах G20 у 2024 р.

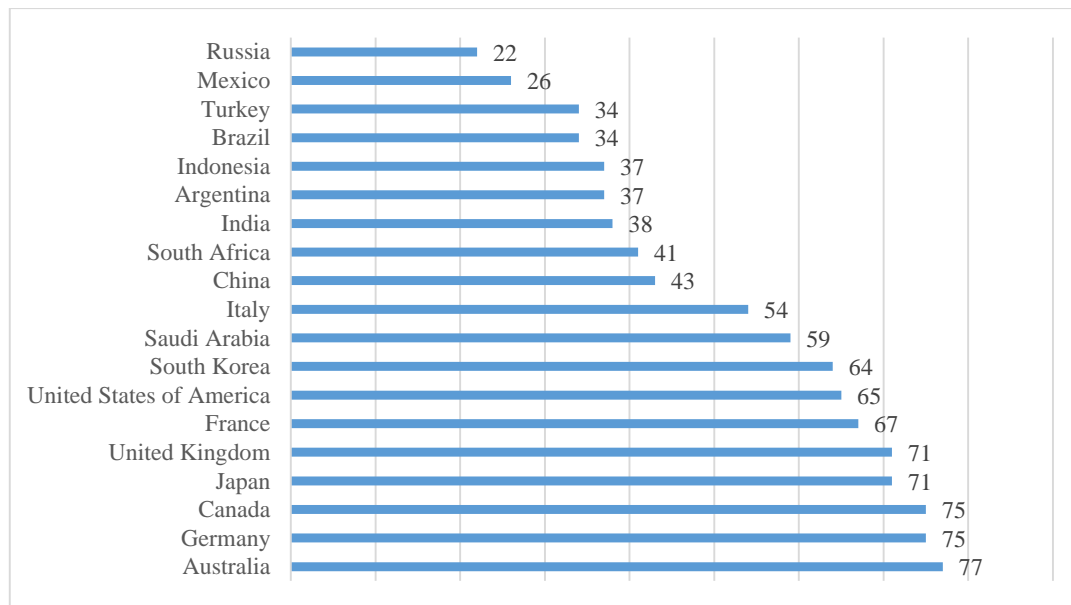

Рис. 3. Індекс сприйняття корупції в країнах G20 2024 р., % [14]

Отже, на основі даних рисунка 3 встановлено, що максимальне значення Індeksu сприйняття корупції серед країн G20 у 2024 р. зафіксовано в Австралії – 77 балів, що свідчить про високий рівень прозорості та ефективності публічного управління. Високі позиції також займають Канада та Німеччина по 75 балів, а також Японія і Велика Британія по 71 балу.

Натомість мінімальне значення показника спостерігається у росії близько 22 бали, що вказує на значні корупційні ризики та низький рівень інституційної довіри. До групи країн із низькими значеннями також належать Мексика – 26 балів, Туреччина та Бразилія – по 34 бали.

На рисунку 4 відображено показники Індeksu сприйняття корупції у Східній Європі та Центральній Азії у 2024 р.

На початку досліджуваного періоду більшість країн характеризувалася відносно низькими значеннями Індeksu сприйняття корупції (рис. 4), що свідчить про значну поширеність корупційних практик та обмежену ефективність інституцій протидії. Найвищі показники спостерігалися у Грузії – 52 пункти та Вірменії – 34 пункти, тоді як найнижчі в Узбекистані 19 пунктів та Туркменістані 18 пунктів, що відображало суттєву диференціацію рівня корупції в регіоні.

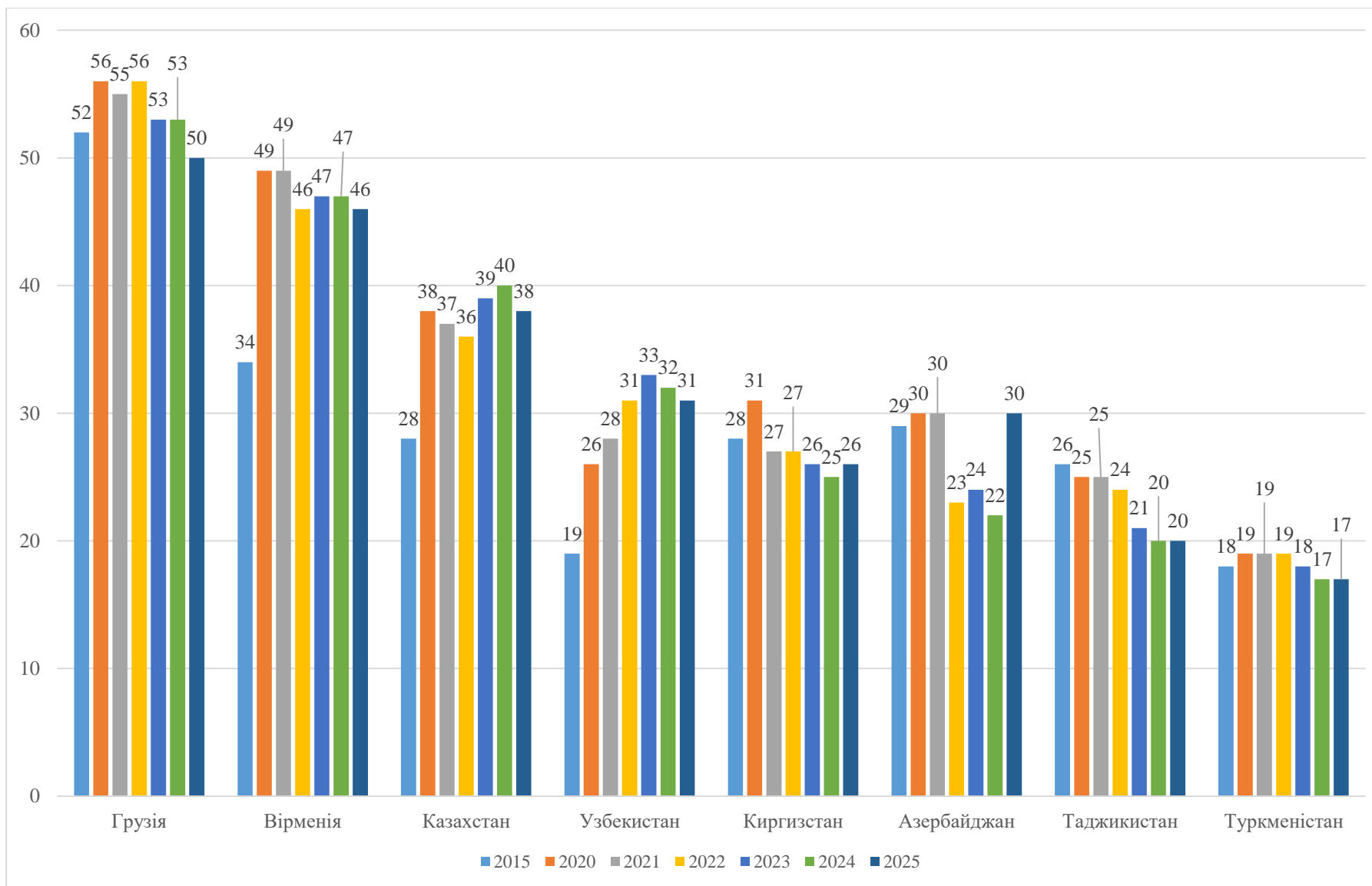

Рис. 4. Динаміка Індексу сприйняття корупції у країнах Азії за 2015–2025 рр. [4–14]

Станом на кінець досліджуваного періоду тенденція дещо змінилася. Зокрема, Грузія зберігає лідируючі позиції, незважаючи на зниження показника до 50 пунктів, що свідчить про відносну стабільність антикорупційної політики. Вірменія демонструє зростання до 46 пунктів, що вказує на поступове покращення інституційної спроможності у сфері протидії корупції.

Позитивна динаміка також простежується у Казахстані, де показник зріс з 28 пунктів у 2015 р. до 38 пунктів у 2025 р., а також в Узбекистані з 19 до 31 пункту відповідно, що свідчить про активізацію реформаторських процесів.

Слід відзначити, що Киргизстан характеризується незначними коливаннями показника без суттєвого прогресу, що свідчить про збереження системних проблем у сфері державного управління. Азербайджан демонструє нестабільну динаміку, а саме зростання показника на початку періоду змінюється зниженням у 2021 р. та подальшим відновленням до 30 пунктів у 2025 р., що відображає вплив політичних чинників на ефективність антикорупційної політики.

Негативна тенденція характерна для Таджикистану, де показник знизився з 26 пунктів у 2015 р. до 20 пунктів у 2025 р., що свідчить про погіршення ситуації у сфері протидії корупції.

Туркменістан протягом усього періоду залишається серед країн із найнижчими значеннями Індексу в межах 17–19 пунктів, що відображає глибокі інституційні дисфункції та відсутність ефективних механізмів контролю.

На рисунку 5 представлено динаміку Індексу сприйняття корупції в окремих країнах Європи за період 2015–2025 рр.

Отже, на основі даних рисунка 5 слід зазначити, що у 2015 р. Індекс сприйняття корупції в країнах Європи характеризувався значною диференціацією, оскільки максимальне значення було зафіксовано у Данії – 86 пунктів, тоді як мінімальні показники спостерігались у Білорусі – 32 пункти та Молдові – 33 пункти, що відображало суттєвий розрив у рівні інституційної спроможності та ефективності антикорупційної політики.

Станом на 2025 р. загальна структура розподілу показників суттєво не змінилася: Данія зберігає лідируючі позиції, підвищивши значення Індексу до 89 пунктів, що свідчить про стабільність антикорупційних інституцій. Водночас найнижчі значення Індексу залишаються у Білорусі – 31 пункт, а також у групі країн із низькими показниками, зокрема Угорщині – 40 пунктів, що вказує на збереження системних проблем у сфері протидії корупції.

Порівняння показників на початку та наприкінці досліджуваного періоду свідчить про різноспрямований характер змін, поряд із незначним покращенням у частині країн, зокрема зростанням показників у країнах Балтії та Молдові, спостерігається зниження Індексу в окремих розвинених державах, зокрема в Іспанії з 84 до 55 пунктів, Німеччині з 81 до 77 пунктів та Франції з 70 до 66 пунктів.

Узагальнюючи, слід підкреслити, що розрив між максимальним і мінімальним значенням Індексу залишається суттєвим і навіть зростає з 54 пунктів у 2015 р. до 58 пунктів у 2025 р., що свідчить про відсутність зближення рівнів сприйняття корупції та збереження стійкої диференціації між країнами Європи, незважаючи на реалізацію антикорупційних реформ.

На рисунку 6 представлено динаміку Індексу сприйняття корупції в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні у 2015–2025 рр.

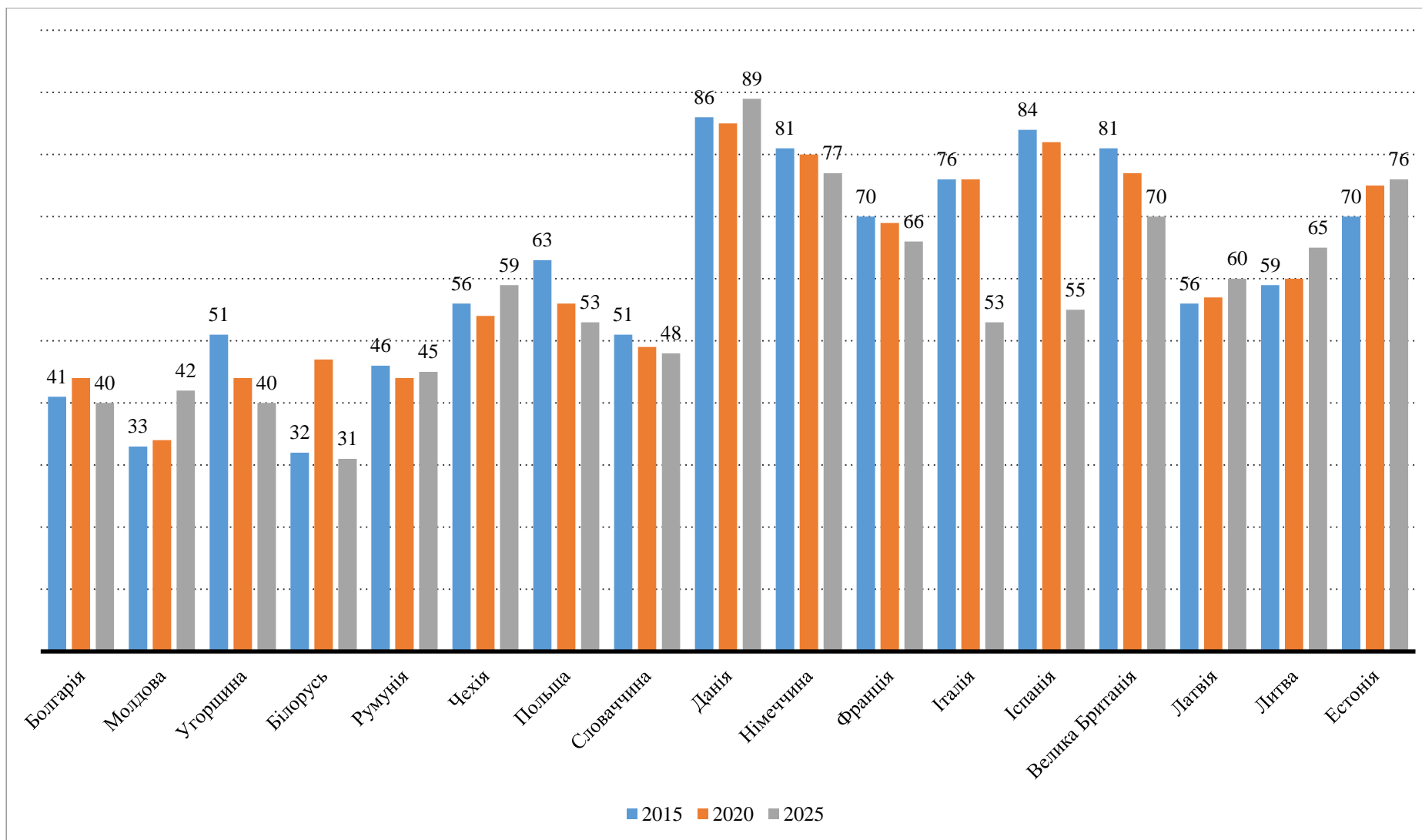

Рис. 5. Динаміка Індексу сприйняття корупції у країнах Європи у 2015–2025 рр. [4–14]

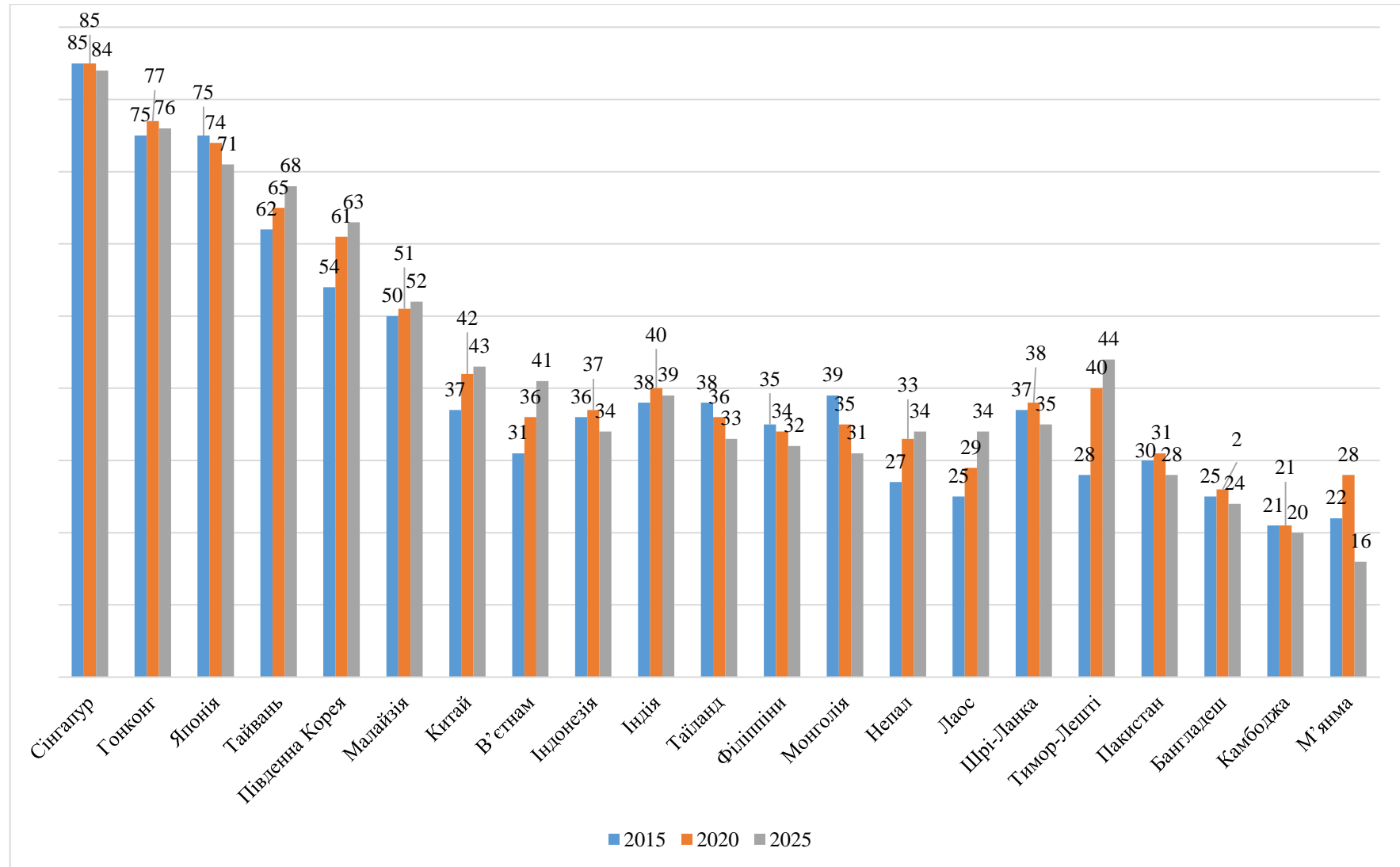

Рис. 6. Динаміка Індексу сприйняття корупції в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні, 2015–2025 рр. [4–14]

Отже, порівняння значень Індексу сприйняття корупції на початку та наприкінці досліджуваного періоду свідчить про суттєву диференціацію країн Азіатсько-Тихоокеанського регіону за рівнем корупції та неоднорідність динамічних змін. Так у 2015 р. найвищі значення Індексу були характерні для Сінгапуру (85 пунктів), Гонконгу (75 пунктів) та Японії (74 пункти), що свідчить про стабільно високий рівень ефективності антикорупційної політики в зазначених країнах. Водночас найнижчі показники зафіксовано у Камбоджі (21 пункт) та М'янмі (22 пункти), що характеризує їх як країни з високим рівнем корупційних ризиків.

Станом на 2025 р. зберігається домінування країн-лідерів, однак спостерігаються певні трансформації показників: Сінгапур демонструє незначне зниження до 84 пунктів, Гонконг – зростання до 77 пунктів, тоді як Японія знижується до 71 пункту. Поряд із цим, позитивна динаміка є характерною для окремих країн із середнім рівнем показників, зокрема В'єтнаму (з 31 до 41 пункту) та Філіппін (з 33 до 34 пунктів), що свідчить про поступове посилення антикорупційних інституцій. Разом з тим, слід підкреслити збереження критично низьких значень Індексу в окремих країнах, зокрема Камбоджі (20 пунктів) та М'янмі (16 пунктів), що вказує на відсутність системних змін у сфері протидії корупції.

Таким чином, отримані результати дозволяють констатувати, що протягом 2015–2025 рр. в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні сформувалася стійка група країн із високими показниками Індексу сприйняття корупції, водночас значна частина держав демонструє лише незначні покращення або збереження низьких позицій, що відображає нерівномірність розвитку антикорупційної політики в межах регіону.

На рисунку 7 відображено показники Індексу сприйняття корупції в Африці за 2015–2025 рр.

Аналіз динаміки Індексу сприйняття корупції в країнах Африки за 2015–2025 рр. (рис. 7). свідчить про відсутність системної стабільності антикорупційного розвитку в регіоні та збереження значної диференціації показників між окремими державами. На початку досліджуваного періоду – 2015 р. – найвищі значення Індексу зафіксовано на Сейшельських Островах – 67 пунктів, у Ботсвані – 58 пунктів та Руанді – 58 пунктів, що характеризує їх як відносно інституційно спроможні держави у сфері протидії корупції. Натомість мінімальні значення Індексу спостерігались у Тунісі – 39 пунктів, Танзанії – 40 пунктів та Буркіна-Фасо – 40 пунктів, що вказує на високий рівень корупційних ризиків і структурних дисфункцій публічного управління.

На кінець досліджуваного періоду зберігається лідерство окремих країн, однак воно не має стійкого характеру. Зокрема, Сейшельські Острови, попри збереження найвищих позицій, демонструють зниження показника до 55 пунктів, що свідчить про послаблення ефективності антикорупційних механізмів. Водночас позитивна динаміка простежується у Намібії – з 46 до 53 пунктів, Руанді – з 54 до 58 пунктів та Ботсвані – з 60 до 63 пунктів, що може вказувати на поступове посилення інституційної спроможності цих держав. Разом з тим, слід підкреслити погіршення позицій у ряді країн, зокрема у Танзанії – до 30 пунктів та Беніні – до 37 пунктів, що свідчить про регрес у сфері антикорупційної політики та зниження ефективності державного управління.

Слід наголосити, що навіть у країнах із відносно високими значеннями Індексу не простежується стійкої позитивної тенденції, що вказує на фрагментарний характер реформ та їхню залежність від політичних і соціально-економічних чинників. У цілому результати дослідження дають підстави стверджувати, що протягом 2015–2025 рр. країни Африки не демонструють узгодженої довготривалої тенденції до зниження рівня корупції, а наявні зміни мають нестабільний і неоднорідний характер, що підтверджує збереження системних проблем у сфері формування та реалізації антикорупційної політики в регіоні.

На рисунку 8 представлено Індекс сприйняття корупції в Латинській Америці та Карибському басейні у 2025 р.

Проведений аналіз Індексу сприйняття корупції в Латинській Америці та Карибському басейні (рис. 8) дозволяє констатувати наявність неоднорідних тенденцій зміни показників у досліджуваних країнах, що свідчить про різний рівень ефективності антикорупційної політики та інституційного розвитку.

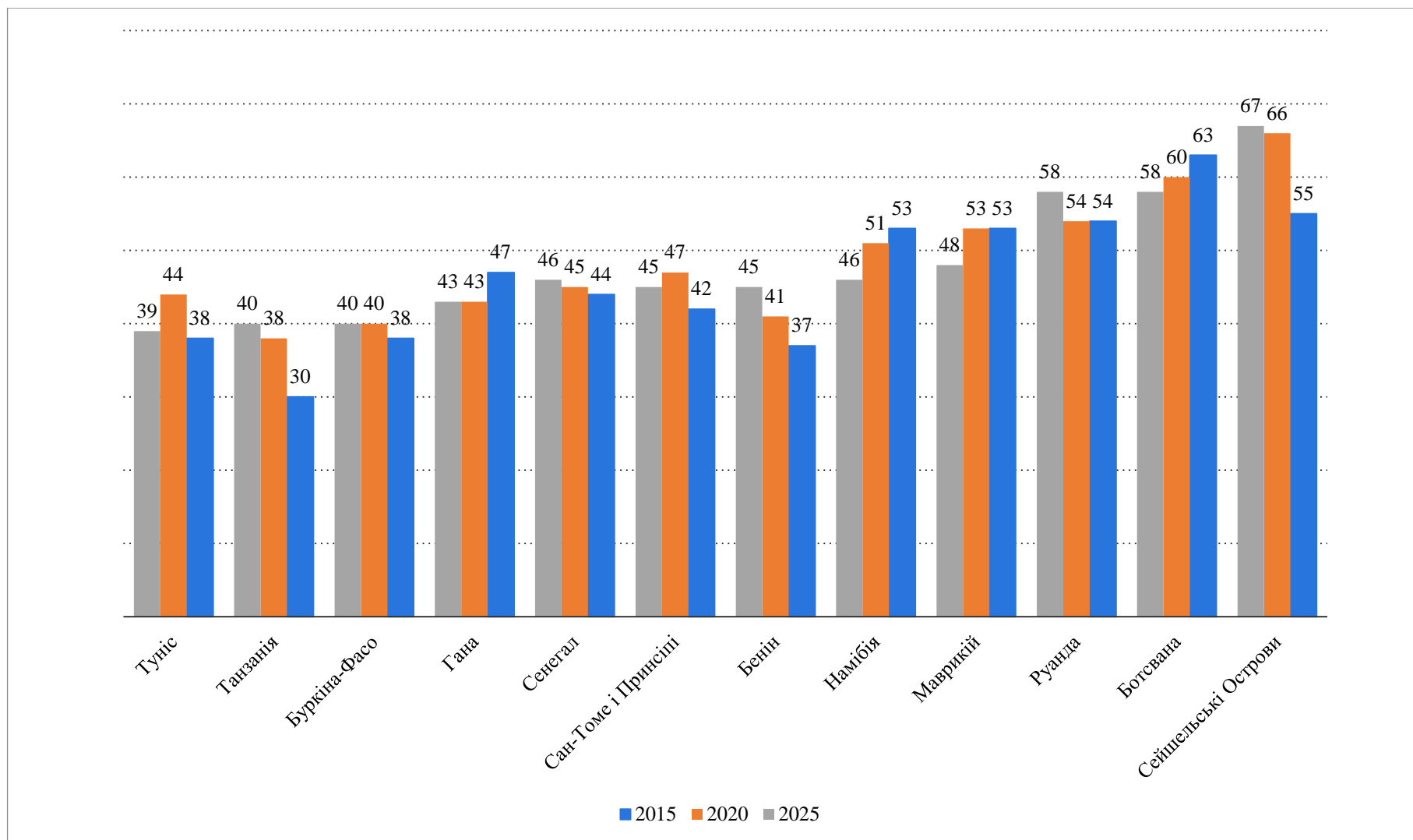

Рис. 7. Динаміка Індексу сприйняття корупції в Африці за 2015–2025 рр. [4–14]

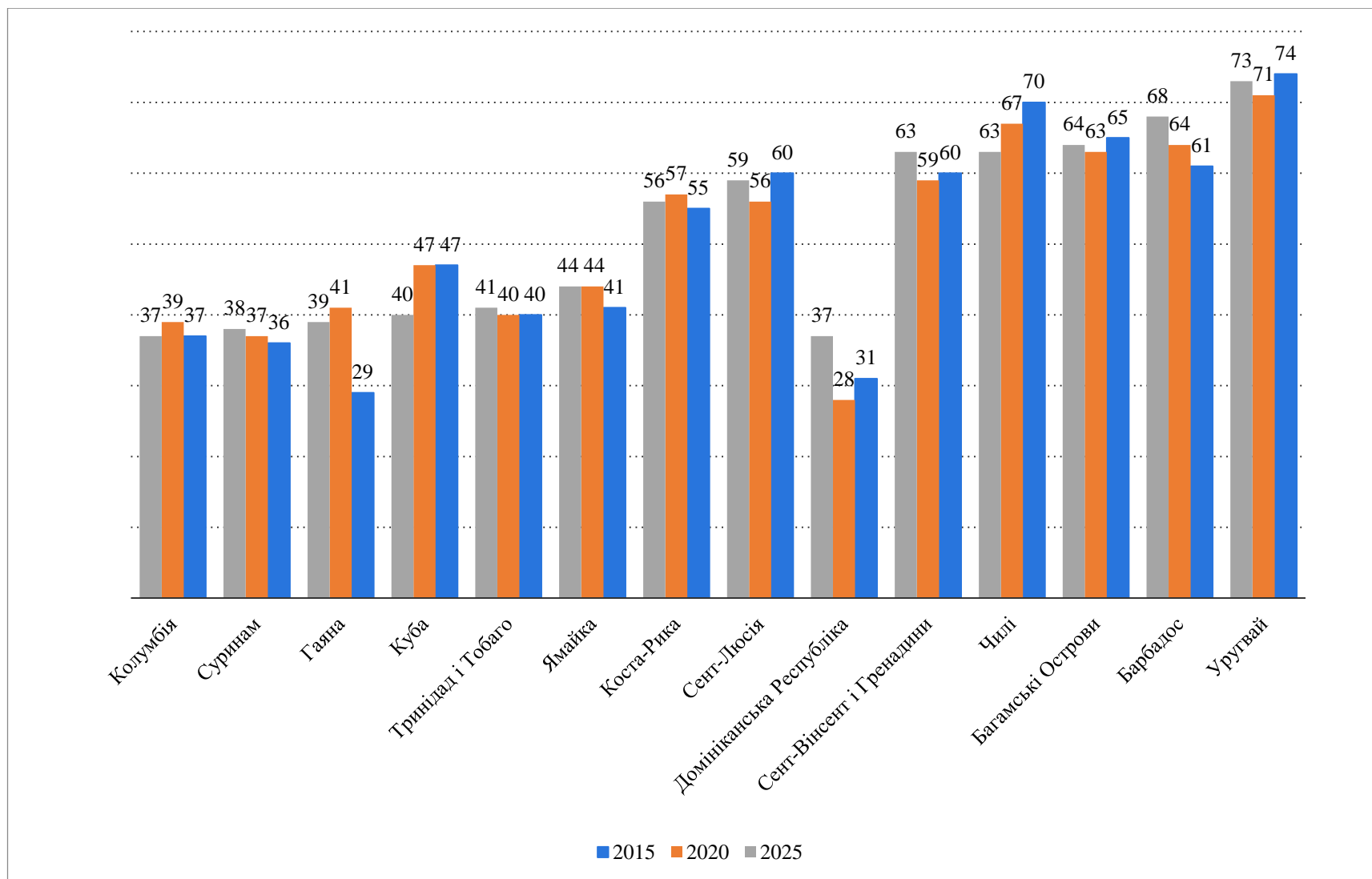

Рис. 8. Динаміка Індексу сприйняття корупції в Латинській Америці та Карибському басейні за 2015–2025 рр. [4–14]

На початку досліджуваного періоду найвищі значення Індексу зафіксовано в Уругваї – 73 пункти, Чилі – 70 пунктів та Барбадосі – 68 пунктів, що свідчить про відносно високий рівень прозорості публічного управління у зазначених країнах. Проте найнижчі показники спостерігались у Гаяні – 29 пунктів, Домініканській Республіці – 37 пунктів та Колумбії – 37 пунктів, що характеризує наявність суттєвих корупційних ризиків.

У динаміці 2020 р. в окремих країнах простежується як зростання, так і зниження показників. Зокрема, позитивна тенденція характерна для Чилі – до 70 пунктів та Уругваю – до 71 пункту, тоді як у Домініканській Республіці відбулося різке зниження до 28 пунктів, що є одним із найнижчих значень серед представлених країн.

На кінець досліджуваного періоду зберігається лідерство Уругваю – 74 пункти, Чилі – 67 пунктів та Багамських Островів – 65 пунктів. Водночас мінімальні значення Індексу зафіксовано у Гаяні – 29 пунктів, Домініканській Республіці – 31 пункт та Колумбії – 37 пунктів. Слід підкреслити, що у ряді країн спостерігається позитивна динаміка, зокрема у Коста-Риці – з 55 до 57 пунктів та Сент-Люсії – з 59 до 60 пунктів, тоді як в інших країнах показники залишаються нестабільними або демонструють коливання.

Загалом отримані результати свідчать про відсутність єдиної тенденції змін індексу сприйняття корупції в країнах Латинської Америки та Карибського басейну. Слід зазначити, що, попри наявність окремих позитивних зрушень, більшість країн регіону характеризуються нестійкою динамікою показників, що вказує на фрагментарність антикорупційних реформ та збереження системних проблем у сфері публічного управління.

Проведений аналіз свідчить про суттєву диференціацію рівня корупції між досліджуваними країнами, а також відносну стабільність показників у межах десятирічного періоду.

На рисунку 9 відображено динаміку Індексу сприйняття корупції в окремих країнах Океанії за період 2015–2025 рр.

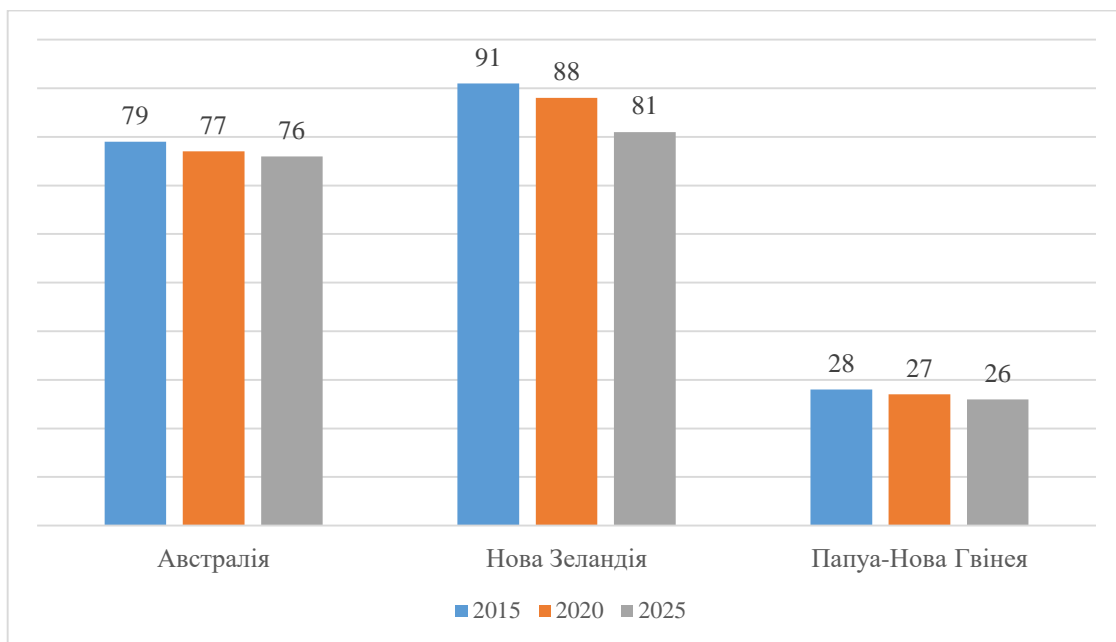

Рис. 9. Динаміка Індексу сприйняття корупції в країнах Океанії у 2015–2025 рр. [4–14]

На початку досліджуваного періоду – 2015 р. – найвищі значення індексу зафіксовано у Новій Зеландії – 91 пункт та Австралії – 79 пунктів, що свідчить про високий рівень прозорості публічного управління та ефективності антикорупційних інституцій. Водночас Папуа-Нова Гвінея характеризується значно нижчим показником – 28 пунктів, що вказує на наявність системних корупційних ризиків та інституційних обмежень.

Упродовж досліджуваного періоду простежується тенденція до поступового зниження значень Індексу у всіх трьох країнах. Зокрема, у 2020 р. показник Нової Зеландії знизився до 88 пунктів, Австралії – до 77 пунктів, Папуа-Нової Гвінеї – до 27 пунктів.

На кінець досліджуваного періоду зазначена тенденція зберігається. Значення Індексу у Новій Зеландії становить 81 пункт, в Австралії – 76 пунктів, тоді як у Папуа-Новій Гвінеї показник знизився до 26 пунктів. Слід підкреслити, що попри зниження, Австралія та Нова Зеландія зберігають високі позиції у глобальному рейтингу, тоді як Папуа-Нова Гвінея стабільно залишається серед країн із низьким рівнем сприйняття прозорості.

Таким чином, отримані результати свідчать про загальну тенденцію до зниження Індексу сприйняття корупції в країнах Океанії упродовж 2015–2025 рр., при цьому розрив між країнами з високими та низькими значеннями показника залишається суттєвим.

На рисунку 10 відображено динаміку Індексу сприйняття корупції в Україні за період 2012–2025 рр.

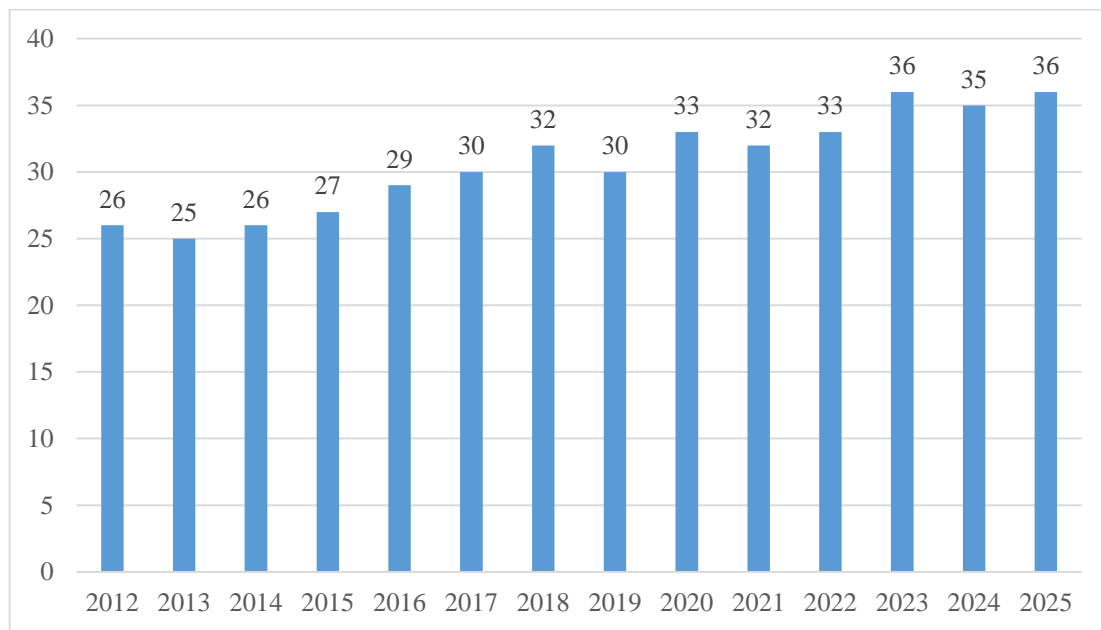

Рис. 10. Динаміка Індексу сприйняття корупції в Україні у 2012–2025 рр. [4–14]

На початковому етапі – 2012–2015 рр. значення Індексу сприйняття корупції в Україні залишалося в межах 25–27 пунктів, що свідчить про збереження високого рівня корупційних ризиків та обмежену результативність антикорупційних заходів. Надалі, починаючи з 2016 р., формується тенденція до поступового підвищення показника, який досягає 33 пунктів у 2020 р., що може бути пов'язано з активізацією інституційних реформ у сфері запобігання корупції. Водночас динаміка не є лінійною – у 2019 та 2021 рр. спостерігається короткострокове зниження до 30 та 32 пунктів відповідно, що вказує на нестійкість досягнутих результатів.

На завершальному етапі дослідження 2023–2025 рр. показник коливається в межах 35–36 пунктів, досягаючи максимального значення у 36 пунктів у 2023 та 2025 рр. Порівняно з початком періоду – 26 пунктів у 2012 р. – приріст становить 10 пунктів, що свідчить про наявність позитивних змін, однак їх темпи залишаються помірними. Отримані результати дозволяють стверджувати, що трансформація антикорупційної політики в Україні має поступовий характер і супроводжується коливаннями, що відображають залежність від політичних, інституційних та соціально-економічних чинників.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Підводячи підсумок проведеного дослідження, доцільно наголосити на таких ключових положеннях: по-перше, Індекс сприйняття корупції є одним із найбільш репрезентативних інструментів оцінювання рівня корупції у публічному секторі, що дозволяє здійснювати порівняльний аналіз між країнами та відслідковувати динаміку корупційних процесів у часовому вимірі; по-друге, встановлено, що корупція має виражено диференційований глобальний характер, а значення Індексу суттєво варіюються залежно від рівня інституційної спроможності держав; по-третє, навіть серед провідних економік світу (зокрема країн G20) спостерігається значна нерівномірність показників, що свідчить про відсутність прямої залежності між рівнем економічного розвитку та ефективністю антикорупційної політики; по-четверте, регіональний аналіз підтвердив відсутність єдиної тенденції змін Індексу, а також поглиблення внутрішньорегіональної диференціації, зокрема у країнах Європи та Азіатсько-Тихоокеанського регіону; по-п'яте, у країнах Африки та Латинської Америки динаміка показників характеризується нестійкістю та відсутністю системного зниження рівня корупції; по-шосте, у країнах із традиційно високими значеннями Індексу фіксуються ознаки поступового зниження показників, що свідчить про появу нових викликів для антикорупційної політики; по-сьоме, динаміка України демонструє позитивні зрушення, однак рівень Індексу залишається відносно низьким, що вказує на необхідність посилення ефективності реалізації антикорупційних заходів. Окремої уваги потребує поєднання індексного підходу з аналізом соціологічних даних, що дозволить більш комплексно оцінити розрив між об'єктивними показниками корупції та її суб'єктивним сприйняттям населенням. У цьому контексті перспективним є дослідження поведінкових аспектів, зокрема факторів, що впливають на готовність громадян повідомляти про корупційні правопорушення, а також рівня довіри до антикорупційних інституцій.

References:

1. *Transparency.org.*, [Online], available at: <https://www.transparency.org/en>
2. «What Worries the World – January 2026», *Ipsos*, [Online], available at: <https://www.ipsos.com/en-nl/what-worries-world-january-2026>
3. Transparency international Ukraine, «Знызыты ривен коруптсии», [Online], available at: <https://ti-ukraine.org/>
4. Transparency International (2015), *Corruption Perceptions Index*, [Online], available at: <https://www.transparency.org/en/cpi/2015>
5. Transparency International (2016), *Corruption Perceptions Index*, [Online], available at: <https://www.transparency.org/en/cpi/2016>
6. Transparency International (2017), *Corruption Perceptions Index*, [Online], available at: <https://www.transparency.org/en/cpi/2017>
7. Transparency International (2018), *Corruption Perceptions Index*, [Online], available at: <https://www.transparency.org/en/cpi/2018>
8. Transparency International (2019), *Corruption Perceptions Index*, [Online], available at: <https://www.transparency.org/en/cpi/2019>
9. Transparency International (2020), *Corruption Perceptions Index*, [Online], available at: <https://www.transparency.org/en/cpi/2020>
10. Transparency International (2021), *Corruption Perceptions Index*, [Online], available at: <https://www.transparency.org/en/cpi/2021>
11. Transparency International (2022), *Corruption Perceptions Index*, [Online], available at: <https://www.transparency.org/en/cpi/2022>
12. Transparency International (2023), *Corruption Perceptions Index*, [Online], available at: <https://www.transparency.org/en/cpi/2023>
13. Transparency International (2024), *Corruption Perceptions Index*, [Online], available at: <https://www.transparency.org/en/cpi/2024>
14. Transparency International (2025), *Corruption Perceptions Index*, [Online], available at: <https://www.transparency.org/en/cpi/2025>
15. «What we do», *Transparency.org.*, [Online], available at: <https://www.transparency.org/en/what-we-do>

Лукашук Оксана Миколаївна – старший викладач кафедри національної безпеки, публічного управління та адміністрування, PhD Державного університету «Житомирська політехніка».

<https://orcid.org/0009-0008-3822-9317>.

Наукові інтереси:

- антикорупція та доброчесність;
- публічна доброчесність;
- антикорупційна політика;
- публічне управління;
- державна кримінально-правова політика у сфері протидії корупції.

Ніколаєнко Андрій Костянтинович – аспірант Державного університету «Житомирська політехніка».

<https://orcid.org/0009-0006-9796-7366>.

Наукові інтереси:

- антикорупційна політика;
- інституційні механізми протидії корупції;
- публічне управління.

Lukashuk O.M., Nikolaenko A.K.

Analysis of global and regional trends in the spread of corruption according to the Corruption Perceptions Index

The article provides a comprehensive analysis of global and regional trends in the spread of corruption based on the Corruption Perceptions Index. The place of corruption among the key global problems of our time that affect the effectiveness of public administration, economic development and social stability of states is determined. A comparative analysis of the most corrupt countries in the world is conducted, and the Corruption Perceptions Index indicators in the G20 countries are also studied. Special attention is paid to identifying regional features of corruption dynamics in Europe, Asia, Africa, Latin America and the Caribbean, as well as Oceania during 2015–2025. The presence of significant differentiation of indicators between regions and the absence of a single trend towards a decrease in the level of corruption is established. The dynamics of the Corruption Perceptions Index in Ukraine for 2012–2025 are separately analyzed, which indicates a gradual increase in the indicator against the background of the preservation of systemic problems in the field of combating corruption. It is substantiated that corruption has a persistent global nature, and its level largely depends on the institutional capacity of states.

Keywords: corruption; Corruption Perceptions Index; global trends; regional characteristics; anti-corruption policy; public administration; institutional capacity; G20 countries; Ukraine; international comparisons.

Стаття надійшла до редакції 24.10.2025.